Nedělník při 4. neděli velikonoční 3. 5. 2020

Farnost Povýšení svatého Kříže Prostějov

- Pán Bůh zaplať za všechno, co pro farnost děláte, za Vaše modlitby a dary pro farnost.
- Vzhledem k tomu, že omezující opatření se budou měnit až od 11. 5., bude do 10. 5. včetně platit následující:
- V neděli budou mše svaté v 7:30 a v 10:30 v kostele PsK. Jsou dovoleny bohoslužby pro 15 osob, z toho je polovina na kůru a u oltáře, proto zatím nebude účast na bohoslužbách možná.
- V neděli se bude podávat svaté přijímání v kostele PsK od 14:00 do 17:00, po vstupu do kostela je třeba si vydezinfikovat ruce, dodržovat odstup od ostatních a roušku je možné sundat nebo odsunout jen na svaté přijímání, po přijímání a díkůvzdání zase odejít, aby v kostele nebylo více než 15 osob.
- V neděli se bude také od 14:00 do 17:00 zpovídat na rajské zahradě – v případě deště v kapli Nejsvětější Trojice – zpovídaní v otevřeném prostoru a s rouškou nepředstavuje prakticky žádné riziko – vstup brankou ve vratech z ulice Kostelní.
- Bohoslužby ve všední dny a v sobotu v kostele PsK budou slaveny podle obvyklého pořadu bohoslužeb. Zatím jsou dovoleny bohoslužby pro 15 osob, z toho je polovina na kůru a u oltáře, proto zatím nebude účast na bohoslužbách možná.
- Podávání svatého přijímání ve všední dny a v sobotu v kostele PsK: vždy v celou následující hodinu po skončení bohoslužby tzn. v pondělí od 9:00 do 10:00, v úterý od 19:00 do 20:00 ve středu od 9:00 do 10:00, ve čtvrtek od 9:00 do 10:00 a od 19:00 do 20:00, v pátek od 9:00 do 10:00 a od 19:00 do 20:00, v sobotu od 9:00 do 10:00
- Zpovídání ve všední dny a v sobotu:
- pondělí, středa, pátek 9:00 až 10:00
- čtvrtek, sobota – 16:00 až 17:00 (v úterý se nezpovídá)
- zpovídá se na rajské zahradě – vstup z ulice Kostelní v případě deště v kapli Nejsvětější Trojice
- Večerní modlitba za ukončení pandemie – májová pobožnost – každý den ve 20:00.

- Bohoslužby a modlitby přenášíme z kostela Povýšení svatého Kříže prostřednictvím internetového YouTube přenosu na youtube.com/prostejovfarnost
- V kostele CaM a v kostele sv. Josefa se bohoslužby zatím nekonají. Úmysly zapsané na mše v kostele CaM a sv. Josefa budou odslouženy po domluvě s jejich dárci.
- Bylo by dobré, aby se nám také podařilo obnovit služby v kostele PsK a kostel by mohl být otevřený k modlitbě. Je možné se zapsat během nedělního a všednodenního podávání svatého přijímání.
- Do nedělní sbírky můžete přispět do kasičky v kostele, pomocí platební brány na adrese: sbirka.prostejovfarnost.cz, nebo zasláním na účet farnosti 1500345309/0800 – QR kód pro příspěvek ve výši 100,- Kč:
- Úřední hodiny budou na faře: středa 10:00 až 11:00 a čtvrtek 15:00 až 16:00.
- Je možné se opět začít domlouvat na křtech dětí a pokračovat v přípravách na křty a svatby.
- První svaté přijímání se domluví po uvolnění opatření vztahující se na bohoslužby a výuku dětí – mohlo by se uskutečnit formou mše svaté jenom pro tyto děti, jejich rodiče a blízkou rodinu.
- Výuka náboženství se nekoná.
- Prosím o modlitbu za kněze a jáhny v našich farnostech.
- Římskokatolická farnost Povýšení svatého Kříže Prostějov, Filipcovo nám, 20/4, Prostějov, 796 01,734684784, email: faprostejov-pskado.cz, www.prostejovfarnost.cz, farář a děkan P. Aleš Vrzala

Farnost svatých Petra a Pavla Prostějov

- Římskokatolická farnost sv. Petra a Pavla Prostějov, Lidická 1894/1a, Prostějov, 79601, email: faprostejov-spapado.cz, www.petrskafarnost.cz, administrátor P. Pavel Čáp SDB, 732656997

MŠE SV. V NEMOCNICI A V CHARITĚ

- Mše svaté v nemocnici a charitě se až do odvolání nekonají.

PRO DĚTI A K VÝUCE NÁBOŽENSTVÍ

Videa k přípravě na první svaté přijímání a nedělní kázání pro děti najdete na YouTube kanále Katecheti Olomouc
Pracovní listy k nedělním evangeliím najdete na adrese: www.vsechsvatych.cz v kategorii pro děti.

LIST SVATÉHO OTCE VŠEM VĚŘÍCÍM K MĚSÍCI KVĚTNU 2020

Drazí bratři a sestry,
blíží se květen – čas, kdy Boží lid zvláště silně projevuje lásku a úctu Panně Marii. V tomto měsíci se tradičně modlíme doma s rodinou růženec. Omezení kvůli pandemii nás „nutí“ docenit tento rodinný rozměr také z hlediska duchovního.
Proto jsem se rozhodl vybídnout každého, aby v měsíci květnu znovu objevil krásu domácí modlitby růžence. Je možné tak činit společně, anebo jednotlivě, a podle situace se můžete rozhodnout využívat co nejlépe obě možnosti. Tak či onak tomu ovšem napomůže jedno tajemství, a tím je jednoduchost. Nejen na internetu lze najít dobré vzory, kterých se při modlitbě držet.
Vedle toho nabízím texty dvou modliteb k Panně Marii, které můžete připojit na konci růžence a které se i já budu v květnu modlit v duchovním spojení s vámi všemi. Přikládám je k tomuto listu, aby byly všem k dispozici.
Drazí bratři a sestry, budeme-li společně rozjímat Kristovu tvář srdcem Marie, naší Matky, sjednotí nás to ještě silněji jako duchovní rodinu, a tak dokážeme tento čas zkoušky překonat. Budu se modlit za vás, zvláště za ty, kdo nejvíce trpí, a vy se prosím modlete za mě. Děkuji vám a ze srdce vám žehnám.
Řím, u sv. Jana v Lateránu, 25. dubna 2020 na svátek sv.
Marka, evangelisty
FRANTIŠEK

První modlitba

Maria,ty na naší cestě stále zářišjako znamení spásy a naděje.
Svěřujeme se tobě, Uzdravení nemocných,tobě, která ses u paty křížespojila s Ježíšovým utrpeníma uchovala si pevnou víru.
„Záchrano římského lidu“,ty víš, čeho je nám zapotřebí,a my víme, že se postaráš,aby se tak jako v galilejské Káněi k nám po čase zkouškyvrátila radost a veselí.
Matko božské lásky,pomoz nám podřizovat se Otcově vůlia konat to, co nám řekne Ježíš.Neboť on na sebe vzal naše utrpenía našimi bolestmi se obtížil,aby nás – skrze kříž –dovedl do radosti vzkříšení.
Pod ochranu tvou se utíkáme,svatá Boží Rodičko.Neodmítej naše prosby v našich potřebách,ale ode všeho nebezpečí vysvoboď nás vždycky,Panno slavná a požehnaná!

Druhá modlitba

„Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko.“
Za těchto dramatických okolností, kdy celý svět podléhá utrpení a úzkosti, se utíkáme k tobě, Matko Boží a Matko naše, a pod tvou ochranou hledáme útočiště.
Panno Maria, obrať k nám své milosrdné oči uprostřed této pandemie koronaviru. Utěš ty, kdo jsou zoufalí a oplakávají své drahé zesnulé – pohřbené často tak, že to pozůstalé ještě více zraňuje. Buď oporou těm, které trápí nemoc jejich blízkých, a přitom jim kvůli prevenci nákazy ani nemohou být nablízku. Naplň nadějí všechny, které trápí nejistá budoucnost i dopady na hospodářství a zaměstnanost.
Matko Boží a Matko naše, pros za nás u Boha, Otce milosrdenství, aby se toto veliké utrpení skončilo a znovu nám vzešla naděje a pokoj. Tak jako v Káně se i nyní přimlouvej u svého božského Syna, aby rodiny nemocných i zemřelých došly útěchy a jejich srdce se otevřela důvěře.
Ochraňuj všechny lékaře, sestry, zdravotníky i dobrovolníky, kteří v této nouzové situaci stojí v první linii a pro záchranu druhých nasazují vlastní život. Podpírej je v jejich hrdinském úsilí a dej, ať jim nechybí síla, velkorysost a zdraví.
Buď nablízku každému, kdo dnem i nocí pečuje o nemocné, a také kněžím, kteří se s pastýřskou starostlivostí a věrni evangeliu snaží pomáhat všem a všechny podpírat.
Svatá Panno, osviť mysl všech, kdo působí ve vědeckém výzkumu, aby dokázali najít účinná řešení, jak tento virus překonat.
Pomáhej státním představitelům, ať jednají moudře, starostlivě a velkoryse, nabízejí pomoc všem, kdo postrádají základní životní potřeby, a hledají sociální i ekonomická řešení v duchu prozíravosti a solidarity.
Nejsvětější Maria, otřes svědomím lidstva, aby ohromné prostředky investované do vývoje zbraní a jejich nákupu sloužily raději na podporu výzkumu, jak v budoucnosti podobným tragédiím účinně předcházet.
Milovaná Matko, dej, ať ve světě roste vědomí, že patříme k jediné a veliké rodině a všechny nás spojuje jedno pouto, abychom v duchu bratrství a solidarity pomáhali přinášet úlevu do bezpočtu případů bídy a nouze. Daruj všem pevnost ve víře, vytrvalost ve službě a stálost v modlitbě.

Maria, Potěšení zarmoucených, obejmi všechny své soužené děti a pros Boha, ať vztáhne svou všemohoucí ruku a vysvobodí nás z této strašlivé pandemie, aby se tak život vrátil ke svému obvyklému a pokojnému běhu.
Svěřujeme se tobě, která na naší cestě stále zříš jako znamení spásy a naděje, ó milostivá, ó přívětivá, ó přesladká Panno Maria! Amen.

POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA K 57. SVĚTOVÉMU DNI MODLITEB ZA POVOLÁNÍ 3. KVĚTNA 2020

Slova povolání

Milé sestry, milí bratři,

srpna loňského roku, u příležitosti 160. výročí úmrtí sv. faráře arského, jsem zaslal dopis kněžím. Každý den vynakládají svůj život skrze povolání, které dostali od Pána, aby sloužili Božímu lidu.

Vybral jsem u té příležitosti čtyři klíčová slova – bolest, vděčnost, odvaha a chvála –, abych jim poděkoval a povzbudil je v jejich službě. Mám za to, že dnes, v rámci 57. světového dne modliteb za povolání, se můžeme k těmto slovům vrátit a odevzdat je celému Božímu lidu. Vyjdeme z evangelního úryvku, který popisuje ojedinělý Ježíšův a Petrův zážitek na nočním rozbouřeném Tiberiadském jezeře (srov. Mt 14,22–23).

Po rozmnožení chlebů, kterým Ježíš nadchl celý zástup, se Ježíš rozloučil s lidmi a přikázal svým učedníkům, aby vstoupili na loďku a jeli před ním na druhý břeh. Plavba přes jezero jakoby obrazně připomínala naši životní cestu. Vždyť loďka našeho života se plaví pomalu, neklidně, protože hledá vhodný přístav. Je odhodlána čelit riziku moře a využít příhodných chvil, touží ale také po tom, aby kormidelník natočil kormidlo tak, aby se konečně plavila správným směrem. Mnohdy se však může stát, že loďka směr ztrácí, nechává se spíše oklamat vidinou, než aby plula za světlem majáku, který ji vede k bezpečnému přístavu. Jindy na ni může zaútočit nepříznivý vítr těžkostí, pochybností a strachu.

Totéž se odehrává v srdci učedníků, které povolal k následování Mistr z Nazareta. Musí se rozhodnout a přeplout na druhý břeh, s odvahou zanechat své jistoty a vydat se za Pánem. Toto dobrodružství není pohodlné: přijde noc, zvedne se protivítr, loďka se zmítá na vlnách, učedníky může přepadnout strach, že to nezvládnou, že svému povolání nedostojí.

Evangelium nám ale říká, že na dobrodružství této nelehké cesty nejsme sami. Jako by chtěl urychlit rozbřesk, vydá se Pán po rozbouřené hladině až k učedníkům a zve Petra, aby mu šel po vodě vstříc. Zachrání ho, když začne tonout, nakonec vstoupí na loď a vítr uklidní.

První slovo povolání je tedy vděčnost. Plout správným směrem není pouhou otázkou naší snahy, nezávisí jen na trase, kterou zvolíme. Naše osobní realizace a realizace našich životních plánů není zákonitě výsledkem toho, co rozhodneme ve svém izolovaném „já“; naopak, jedná se především o odpověď na povolání, které přichází od Boha. Je to Pán, kdo nám ukazuje břeh, ke kterému máme doplout, je to on, kdo nám dává počáteční odvahu vstoupit na loď. Je to on, kdo nás volá a současně se stává také naším kormidelníkem, aby nás doprovázel, ukazoval směr, bránil v nárazu na útes nerozhodnosti, aby nás dokonce uschopnil kráčet po rozbouřené hladině.
Každé povolání se rodí z láskyplného pohledu, kterým nám Pán přišel vstříc, možná právě ve chvíli, kdy se naše loď dostala do spárů bouře. „Povolání je spíše než naším rozhodnutím odpovědí na nezasloužené Pánovo volání“ (Dopis kněžím, 4. srpna 2019). Povolání se nám proto podaří objevit a odpovědět na ně tehdy, když se naše srdce otevře vděčnosti a dokáže zachytit Boha, procházejícího naším životem.
Když učedníci vidí blížícího se Ježíše, domnívají se zpočátku, že jde o nějaký přízrak, mají strach. Ježíš je ale hned uklidňuje slovy, která mají naši cestu životního povolání stále provázet: „Mějte odvahu, to jsem já, nebojte se!“ (srov. v. 27). Právě to je další slovo, které bych vám chtěl odevzdat: odvaha.
To, co nám mnohdy brání jít, růst, zvolit si cestu, kterou nám Pán staví před oči, jsou přízraky, které se probudí v našem srdci. Když jsme zváni, abychom opustili svůj jistý břeh a rozhodli se pro životní stav – jako je manželství, kněžství, zasvěcený život –, první reakcí bývá přízrak v podobě nedůvěry: To není možné, aby takové povolání bylo pro mě! Je to opravdu správná cesta? Doopravdy to ode mne chce Pán?
Pak se rodí další podobné myšlenky, výmluvy, kalkuly, které nám berou odvahu, klamou nás a ochromují nás hned na břehu, odkud se máme odrazit. Myslíme si, že se nám to jen zdálo, že na to nemáme, že je to zkrátka jakýsi přízrak, který musíme zahnat.
Pán ví, že zásadní životní rozhodnutí, jakým je manželství nebo zasvěcený život ve službě Pánu, vyžaduje odvahu. On zná otázky, pochybnosti, obtíže, které zmítají loďkou našeho srdce, a proto nás ubezpečuje: „Neměj strach, já jsem s tebou!“ Víra v jeho přítomnost,

která nám jde vstříc a provází nás, i když je moře rozbouřené, nás osvobozuje od zahálčivosti, kterou jsem již definoval jako „sladkobolný smutek“ (Dopis kněžím, 4. srpna 2019), jakousi vnitřní sklíčenost, která nás blokuje a nedovolí nám zažít krásu povolání.
V Dopise kněžím jsem hovořil i o bolesti, ale v tomto případě bych chtěl slovo přeložit jinak a hovořit o námaze. Každé povolání obnáší úsilí. Pán nás volá, protože nás podobně jako Petra chce uschopnit, abychom „kráčeli po vodě“, neboli abychom se chopili svého života a dali se do konkrétní služby evangeliu v každodenním životě, jaké nám on ukazuje zvláště skrze rozličné formy laického, kněžského a zasvěceného života. My se však podobáme apoštolu Petrovi: máme touhu i elán, ale současně jsme poznamenáni slabostmi a obavami. Pokud se necháme překonat myšlenkou na odpovědnost, která nás čeká, ať už v manželství či kněžství, nebo na nepřízeň, která přijde, brzy svůj pohled od Ježíše odvrátíme a spolu s Petrem riskujeme, že se začneme topit. Naopak, i když máme svou křehkost a ubohost, víra nám dovolí, abychom vyšli zmrtvýchvstalému Pánu naproti a zvítězili i nad bouří. Vždyť když se z únavy nebo strachu začneme topit, on nás drží za ruku a dodá nám potřebnou odvahu, abychom žili své povolání s radostí a nadšením. Když pak do loďky nasedne Ježíš, vítr přestane a vlny se utiší. Je to krásný obraz působení Pána v našem životě, ve zmatku dějin, zvláště když jsme v bouři: on poručí větru, aby se ztišil. Síly zla, strachu a rezignace tak už nad námi nemají moc.
V povolání, ke kterému jsme zváni, nás rozbouřený vítr může vysílit. Mám na mysli ty, kdo zastávají důležitou roli ve společnosti, manžele, které ne náhodou rád nazývám odvážné, a zvláště ty, kdo se rozhodli pro zasvěcený život a kněžství. Znám vaši námahu, osamocení, které mnohdy zatěžuje srdce, znám nebezpečí rutiny, která postupně uhasí planoucí oheň povolání, znám tíhu nejistoty a nestability naší doby, strach z budoucnosti. Buďte odvážní, nemějte strach! Ježíš jde po našem boku, když ho uznáme za jediného Pána našeho života, chytí nás za ruku a podrží nás, aby nás zachránil.
Byť jsme uprostřed vlnobití, náš život se otevírá chvále. To je poslední slovo povolání a má být i výzvou, abychom se učili vnitřnímu postoji Nejsvětější Panny Marie: ona, vděčná Bohu za jeho pohled, kterým na ni

shlédl, s vírou svěřila jemu své obavy a nejistoty a odvážně odpověděla na jeho povolání. Její život se tak stal trvalým Pánovým chvalozpěvem. Drazí, v tento den, ale i při každodenní pastorační činnosti našich komunit, bych si přál, aby naše církev šla touto cestou a sloužila povoláním, aby zažehávala plamínek v srdci každého věřícího, aby tak každý mohl s vděčností objevit povolání, které pro něj Bůh připravil, aby našel odvahu říci „ano“ a přemoci obtíže víry v Krista, a nakonec aby obětoval svůj život jako chvalozpěv Bohu, bratřím a celému světu. Kéž nás Panna Maria provází a přimlouvá se za nás.
Dáno v Římě, u Sv. Jana v Lateráně, 8. března 2020, 2. neděle postní
FRANTIŠEK

Vydává Římskokatolická farnost Povýšení svatého Kříže Prostějov
IČ 44159994, Filipcovo nám. 20/4, 79601 Prostějov, web: povyseni.dpv.cz
Farář P. Jerzy Walczak, mob.: +420 734 684 784, e-mail: faprostejov-psk@ado.cz